

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Cb/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313210555
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8313210555.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v právnej veci žalobkyne L. D., Š.T. XX, L., IČO: 45851611, zastúpenej Mgr. Jánom Makarom, advokátom, Agátová 3406/7A, Bratislava proti žalovanému W. K. Y. - Q., L. Q. XXXX, D., IČO: 43547257, zastúpenému JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Námestie slobody 12, Humenné, o zaplatenie 6374,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6374,60 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne od 24.8.2013 do zaplatenia a trovy konania vo výške 382,00 eur a sumu 2471,88 eur na trovách právneho zastúpenia na účet zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd nárok žalobkyne na 9,50 % úrok z omeškania zo sumy 6374,60 eur od 20.7.2013 do 24.8.2013 z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 22.7.2013 sa domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 6374,60 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania od 20.7.2013 do zaplatenia.

Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli v mesiaci júli 2010 franchisingovú zmluvu, predmetom ktorej bolo prenechanie koncepcie žalovaného pre žalobkyňu, ktorá tým mala získať okrem iného možnosť využitia skúseností, image, značku Q., know-how a centrálné služby žalovaného, ako aj možnosť prevádzkovať jazykovú školu vo vlastnom mene a na vlastný účet vrátane koncepcie Q. metódy. Žalovaný v zmluve deklaroval, že disponuje koncepciou pre poskytovanie jazykových služieb Q. metódou, aplikovaných postupov, vytvorených sprievodných materiálov a nemčinou pre opatrovateľov, s ktorými vystupuje na trhu a používa slovnoobrazovú značku Q. a tieto oprávnenia prevádzal na ďalšie tretie osoby.

Žalobkyňa poukazovala na to, že dňa 8.11.2012 sa uskutočnila v pobočke jazykovej školy Q., ktorú prevádzkuje žalobkyňa a rovnako aj vo všetkých ostatných pobočkách jazykových škôl Q. na Slovensku, policajná prehliadka nebytových priestorov z dôvodu začatia trestného stíhania pre podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu porušovania autorského práva podľa § 283 Trestného zákona a porušovania práv k ochrannej známke podľa § 281 Trestného zákona. V rámci policajného zásahu sa zisťovalo, či sa v prevádzkach škôl nachádzajú falzifikáty učebníc Q. metódy a ich časti používaných na výučbu anglického jazyka. Všetky veci nájdené počas policajného zásahu boli zaistené a odňaté, v dôsledku čoho bola výučba v prevádzke jazykovej školy žalobkyne vážne ohrozená. Vtedy žalobkyňa zistila, že učebnice, ktoré používala a ktoré jej boli dodané žalobcom sú falzifikáty originálov učebníc Q. metódy.

Žalobkyňa ďalej poukazovala na to, že vlastník ochrannej známky Q., a to spoločnosť Q. C. M. B. so sídlom vo Veľkej Británii jej potvrdil, že s jazykovou školou Q. a ani s jej prevádzkovateľom, žalovaným

nikdy neuzatvorili licenčnú zmluvu a ani žalovanému neposkytli súhlas na použitie ochrannej známky a ani mu neboli poskytnuté učebnice Q. metódy na ďalšiu distribúciu.

Žalobkyňa teda uviedla, že bola protiprávnym konaním žalovaného uvedeného do omylu, pretože žalovaný vedel o tom, že nemá právo a ani súhlas na použitie ochrannej známky Q. a ani na distribúciu učebníc Q. metódy a s tým súvisiace práva.

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že z týchto dôvodov považovala zmluvu uzavretú so žalobcom podľa § 37 a 49a, Občianskeho zákonníka za neplatnú a z tohto dôvodu sa domáhala na žalovanom vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 6374,60 eur t.j. sumy, ktorú žalobcovi zaplatila, resp. svoj nárok uplatňovala ako nárok na náhradu škody.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 29.10.2013 žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaný poukazoval na to, že predmetom franchisingovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania bolo poskytnutie práva žalobkyňi prevádzkovať jazykovú školu zriadenú podľa charakteristických znakov v zmysle požiadaviek žalovaného s možnosťou využívať jeho centrálné služby okrem toho slovoobrazovú značku Q., know-how ako aj iné v zmluve uvedené práva. Žalovaný v rámci tejto zmluvy poskytol žalobkyňi súhrn svojich znalostí, skúseností, poznatkov a špecifických informácií potrebných pre prevádzku a rozvoj jazykovej školy ako aj znalostí dodávateľských zdrojov a efektívnych obchodných metód. Súčasťou týchto služieb bol aj neobmedzený prístup na webovú stránku žalovaného, kompletné zariadenie učebne cudzích jazykov, rôzne reklamné predmety, letáky, banery, stovky poskytnutých konzultačných a poradenských hodín pre žalobkyňu ako aj jej zamestnancov.

Žalovaný v písomnom vyjadrení ďalej poukazoval na to, že dôvodom uzavretia zmluvy zo strany žalobkyne nebolo získanie práv na poskytovanie Q. metódy, ktorú žalobkyňa dávno predtým poznala, ale snaha naučiť sa podnikáť v oblasti výučby cudzích jazykov, dostať sa do dobrej zabehnutej siete jazykových škôl pod značkou Q., využívať služby a znalosti žalovaného, a to výlučne na území mesta P.. Žalovaný nepoprel to, že mu žalobkyňa vyplatila sumu, ktorá bola predmetom tohto konania.

Vykonaným dokazovaním, a to výsluchom účastníkov konania ako aj oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov súd zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa v lete v roku 2010 na portáli franchising našla ponuku tzv. Q. metódy, ktorá spočívala vo vyučovaní anglického jazyka účinnejším spôsobom, čo ju zaujalo, a preto sa skontaktovala so žalovaným. Na stretnutí so žalovaným žalovaný žalobkyňu oboznamoval s tým, že je poskytovateľom koncepcie Q. metódy a tvrdil žalobkyňi, že jej poskytne smernice, dokumenty, učebnice, nábytok, reklamy a všetok materiál. Na základe toho žalobkyňa potom uzavrela so žalovaným franchisingovú zmluvu.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že podľa zmluvy vyplatila žalobcovi najprv 2500,00 eur v hotovosti za licenciu a ďalej mala splácať licenciu splátkami po 200,00 eur mesačne a okrem toho mala platiť žalovanému tzv. licenčný franchisingový poplatok po 100,00 eur mesačne. Žalobkyňa uviedla, že podľa dohody teda platila žalovanému sumy ako boli dohodnuté s tým, že žalovaný jej postupne zabezpečil aj učebnice na výučbu anglického jazyka s tým, že si žalobkyňa zriadila aj jazykovú školu a až do 8.11.2012 nemala žiadne pochybnosti o tom, že žalovaný nie je poskytovateľom koncepcie Q. metódy. Dňa 8.11.2012 prišla do jazykovej školy žalobkyne polícia, ktorá jej všetko zhabala, teda zobrala učebnice, prihlášky študentov, dochádzky, materiály a jednoducho zo dňa na deň ostala bez učebníc. Na polícii jej bolo oznámené, že učebnice, ktoré jej žalovaný dodal sú falzifikáty.

Žalobkyňa sa preto domáhala na žalovanom zaplata sumy, ktorú podľa zmluvy vyplatila žalovanému.

Zástupca žalobkyne počas konania zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, pričom zastával názor, že v danom prípade ide o absolútnu neplatnosť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania, a to s poukázaním na ustanovenie § 37 a 39 Občianskeho zákonníka s odôvodnením, že žalovaný sa zaviazal poskytnúť plnenie, ktoré žalobkyňi ani poskytnúť nemohol, pretože žalovaný nemal licenciu na prevádzkovanie jazykovej školy Q. metódou. Zároveň poukazoval na to, že zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti zástupca žalobkyne poukazoval aj na trestné konanie vedené proti žalovanému.

Z výsluchu žalovaného vyplýva, že žalovaný sa stretol so žalobkyňou tak ako to uviedla žalobkyňa, pričom pri prvom stretnutí sa rozprávali o značke Q. a o tzv. Q. metóde výučby cudzieho jazyka, pretože Q. metóda je jedným z produktov žalovaného. Žalobkyňa mala tvrdiť, že Q. metódu pozná a vie, čo je potrebné pre vyučovanie cudzieho jazyka Q. metódou. Pri podpise zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni svoje know-how a toto spočívalo v tom, že jej boli dodané šanóny, CD, na ktorom boli vzory zmlúv, poradenské činnosti a veci týkajúce sa účtovníctva. Žalobkyni dodali aj letáky s tým, že žalobkyňa v tom čase nemala žiadne skúsenosti s podnikaním. V súvislosti s dodávkou učebníc pre žalobkyňu žalovaný tvrdil, že tieto učebnice nadobudol od rôznych distribútorov.

Zástupca žalovaného počas konania tvrdil, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je platne uzavretá a je v súlade so zákonom, pretože má všetky podstatné náležitosti. Zástupca žalovaného poukazoval na to, že žalovaný nikdy nevystupoval ako nositeľ práv duševného vlastníctva Q. metódy. Žalovaný teda poskytol žalobkyni - prenechal svoju koncepciu nie Q. metódu, a preto je zmluva platná a z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

Z obsahu Preambuly Franchisingovej zmluvy (čl. 78 spisu) uzavretej medzi účastníkmi konania vyplýva, že žalovaný ako poskytovateľ disponuje úspešnou odskúšanou koncepciou na poskytovanie jazykových služieb Q. metódou, aplikovaných postupov, vytvorených sprievodných materiálov a nemčinou pre opatrovateľov, s ktorými vystupuje na trhu a používa slovoobrazovú značku.

V zmluve bolo ďalej dohodnuté, že poskytovateľ, teda žalovaný, prenecháva na základe franchisingovej zmluvy svoju koncepciu prijímateľovi, teda žalobkyni, ktorý tým získava možnosť využívať skúsenosti, image, značku Q. a centrálné služby poskytovateľa a prevádzkovať jazykovú školu vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Z obsahu Zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČVS: ORP-572/OEK-HE-2012 vyplýva, že dňa 8.11.2012 bolo na základe príkazu vyšetrovateľa prikročené k vykonaniu prehliadky prevádzkovej jazykovej školy Q. na ulici S. Ž. XXXX/XX, v P., ktorej prevádzkovateľkou bola žalobkyňa s tým, že pri prehliadke boli odňaté žalobkyni veci uvedené v zápisnici o vykonaní prehliadky.

Z obsahu Zápisnice o vydaní veci zo dňa 8.1.2013 vyplýva, že dňa 8.1.2013 žalobkyňa vydala na OR PZ v Trnave nasledovné veci: 16 ks učebníc Q. C. č. 1, 16 ks učebníc Q. C. č.2, 7 ks učebníc Q. method č.3, 5 ks učebníc Q. C. č.4, 1 ks stage 1, 1 ks stage 4, 1 ks stage 5, 1 ks stage 6, 1 ks stage 7, 1 ks stage 8.

Z obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/85/2014 vyplýva, že dňa 13.8.2014 Okresný prokurátor v Humennom podal obžalobu proti žalovanému pre prečin porušovania práv k ochrannej známke, označeniu pôvodu výrobku a obchodnému menu podľa § 281 ods. 1, 3 písm. c, Trestného zákona a prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a, b, Trestného zákona s odôvodnením, že v období od 1.1.2009 do 8.11.2012 v Humennom a inde neoprávnene a bez súhlasu autora verejne predajom na jednotlivé prevádzky jazykovej školy Q. rozširoval rozmnoženiny učebníc Q. metódy slúžiace na výuku anglického jazyka Q. metódou, ktoré boli neoprávnene označené ochrannou známkou Q. platnou na území SR pre všetky prihlásené tovary a služby od 6.8.2002, a to aj napriek tomu, že na takéto použitie ochrannej známky Q. nemal súhlas jej majiteľa a ani súhlas spoločnosti Q. G. B., ktorej bola s účinnosťou od 20.12.2010 udelená výlučná licencia na jej používanie.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpal ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

V danej veci je nespornou skutočnosťou, že medzi účastníkmi konania došlo v mesiaci júli 2010 k uzavretiu Franchisingovej zmluvy, podľa ktorej žalovaný vystupoval ako poskytovateľ a žalobkyňa ako prijímateľka. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca ako poskytovateľ uviedol, že disponuje úspešnou odskúšanou koncepciou na poskytovanie jazykových služieb Q. metódou, aplikovaných postupov, vytvorených sprievodných materiálov a nemčinou pre opatrovateľov, s ktorými vystupuje na trhu a používa slovoobrazovú značku.

V zmluve bolo ďalej dohodnuté, že poskytovateľ, teda žalovaný, prenecháva na základe franchisingovej zmluvy svoju koncepciu prijímateľovi, teda žalobkyňi, ktorý tým získava možnosť využívať skúsenosti, image, značku Q. a centrálné služby poskytovateľa a prevádzkovať jazykovú školu vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Ďalej je nesporné, čo ani žalovaný nepoprel, že žalobkyňa v súlade so zmluvou vyplatila žalovanému sumu 6374,60 eur.

Podľa zmluvy potom žalovaný poskytol žalobkyňi materiál učebnice, ktoré žalobkyňa využívala vo svojej jazykovej škole Q. v P. na výučbu anglického jazyka tzv. Q. metódou, a to až do dňa 8.11.2012, keby bola v prevádzke žalobkyne vykonaná prehliadka priestorov príslušníkmi polície, ktorí jej zobrali veci dodané žalovaným. Následne žalobkyňa zistila na polícii, že žalovaný jej dodal falzifikáty učebníc na výučbu anglického jazyka Q. metódou.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný je trestne stíhaný pre prečin porušovania práv k ochrannej známke podľa § 281 ods. 1, 3 písm. c, Trestného zákona a pre prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a, b, Trestného zákona pod sp. zn. 3T/85/2014, a to z dôvodu, že uviedol do obehu tovar neoprávnene označený označením zhodným s ochrannou známkou, ku ktorej právo používať patrí inému a neoprávnene zasiahol do zákonom chránených práv k dielu, pretože neoprávnene a bez súhlasu autora verejne predajom na jednotlivé prevádzky jazykovej školy Q. rozširoval rozmnoženiny učebníc Q. metódy slúžiace na výuku anglického jazyka, ktoré boli neoprávnene označené ochrannou známkou Q..

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným v mesiaci júli 2012 je potrebné považovať za neplatnú s poukázaním na ustanovenie § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože v tejto zmluve sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi plnenie, ktoré jej nemohol poskytnúť, pretože nemal oprávnenie, resp. licenciu na výučbu anglického jazyka Q. metódou.

Zároveň je táto zmluva absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože bola uzavretá v rozpore so zákonom t.j. v rozpore s predpismi upravujúcimi autorské právo a zároveň aj v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovaný už pri podpise zmluvy si bol vedomý toho, že nemôže poskytnúť žalobkyni práva súvisiace s výučbou anglického jazyka tzv. Q. metódou.

Keďže zmluvu medzi účastníkmi konania je potrebné považovať za neplatnú, z tohto dôvodu má žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Výška bezdôvodného obohatenia spočíva v sume, ktorú žalobkyňa vyplatila žalovanému a ktorú aj žalovaný nenamietal.

Z týchto dôvodov súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni uplatňovanú sumu vo výške 6374,60 eur.

Súd zamietol návrh zástupcu žalobkyne na dokazovanie výsluchmi svedkov, ktorí v podstate mali potvrdiť iba tvrdenia žalobkyne súvisiace s tým, že žalovaný obdobne postupoval vo vzťahu k týmto svedkom, ktorí boli vypočutí v trestnom konaní. Podľa názoru súdu ich výpovede pre účely tohto konania nie sú podstatné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých vyplýva, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatným právnym úkonom.

Taktiež súd zamietol aj návrh zástupcu žalovaného na výsluch svedka E. K., ktorá mala byť prítomná pri prvom jednaní žalobkyne so žalovaným, a to z dôvodu, že výpoveď svedkyne by nemala vplyv na posúdenie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania.

Súd priznal žalobkyni aj uplatňovaný úrok z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojej povinnosti t.j. vydania bezdôvodného obohatenia, pričom súd zamietol nárok žalobkyne v časti na zaplatenie 9,50 % úroku z omeškania zo sumy 6374,60 eur od 27.3.2013 do 24.8.2013 z dôvodu, že žalobkyňa pred podaním žaloby na súd nevyzývala žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia, a preto súd považoval za začiatok omeškania deň, ktorý nasledoval po doručení žalobného návrhu žalovanému. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 23.8.2013 (čl. 42), a preto nasledujúci deň t.j. 24.8.2013 súd považoval ako deň omeškania a od tohto dátumu súd priznal žalobkyni úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3, O.s.p. a priznal trovy žalobkyni v plnej výške, pretože žalobkyňa mala neúspech v pomerne nepatnej časti. Trovy žalobkyne pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 382,00 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2471,88 eur vypočítaných podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. nasledovne:

- 4 úkony po 220,77 eur (prevzatie veci, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 6.11.2013 a 16.3.2015),
- 3 krát paušál po 7,81 eur za úkony vykonané v roku 2013,
- 1 krát paušál vo výške 8,39 eur.

Spolu to predstavuje sumu 914,90 eur a k tejto sume súd pripočítal 20 % DPH, čo predstavuje 182,98 eur, a tak odmena zástupcu žalobkyne predstavuje 1097,88 eur.

K tejto sume súd pripočítal aj sumu 1374,00 eur, ktorú predstavujú cestovné výdavky vlastným autom z Bratislavy do Humenného a späť a náhrada za stratu času právneho zástupcu žalobkyne za deň 6.11.2013 a 16.3.2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.